

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.43187/3/2008

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1947

Ședința publică de la 27.04.2010

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – PATRAȘ BIANCA LAURA

GREFIER - SANDU IULIANA

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu pârâtul DUȚU IOAN, având ca obiect acțiune în constatare.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică de la 13.04.2010, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta sentință civilă când, Curtea având nevoie de timp pentru a examina actele dosarului și a delibera, a amânat pronunțarea la 20.04.2010, apoi la 27.04.2010, când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Prin cererea înregistrată initial pe rolul Tribunalului Bucuresti la data de 04.11.2008, declinată spre competența soluționare Curtii de Apel Bucuresti prin sentința civilă nr.3696/19.12.2008, reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu paratul Duțu Ioan, a solicitat să se constate existența calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât, născut la data de 13.01.1962, în Piatra Neamț, jud. Neamț, fiul lui Ion și Elena, domiciliat în localitatea Gura Râului nr. 980, județul Sibiu.

În motivarea acțiunii, reclamantul a aratat ca pârâtul este Primar al localității Gura Râului, jud. Sibiu și, ținând cont de prevederile art. 3 lit. 9 coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul stabilirii calitatii de lucrător sau colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost aleși în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h).

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul Notei de Constatare nr. S/DI/1/2759/13.10.2008, pârâtul a fost recrutat ca informator, în anul 1987, pentru încadrarea informativă a personalului Şcolii Generale din Chirpăr, jud. Sibiu. Astfel, acesta a semnat Angajament în faţa organelor de Securitate şi a preluat numele conspirativ „MONT - BLANC”.

Aşa cum se poate observa din materialul probator, pârâtul, la data de 04.04.1987, a furnizat Securităţii o Notă Informativă pe care a semnat-o cu numele conspirativ „MONT - BLANC”, după cum urmează: "Sursa informează următoarele: în luna februarie 1987, sursa s-a întâlnit cu numitul M. A./.../, în prezent muncitor la <Balanşa>, domiciliat în Sibiu. În discuţiile purtate, acesta i-a spus sursei că intenţionează să plece ilegal din ţară, deşi a mai fost condamnat o dată pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei. Afirmă, printre altele, că a făcut armata la grăniceri şi cunoaşte bine zona de frontieră şi va reuşi sigur." Acest document se regăseşte în dosarul de urmărire informativă a persoanei despre care pârâtul a furnizat informaţia. De altfel, din studierea acestui dosar, chiar dacă nu se consemnează explicit de către ofiţer, se desprinde concluzia că urmărirea informativă a persoanei în cauză a fost declanşată ca urmare a furnizării Notei Informative expusă mai sus.

Reclamantul consideră că sunt asigurate condiţiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 pentru a se putea constata calitatea de "colaborator al Securităţii". Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiţii pentru a se putea reţine calitatea invocată:

1. Informaţiile furnizate Securităţii, indiferent sub ce formă, să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Această condiţie este asigurată deoarece, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate, pârâtul a furnizat informaţia relatată pe larg mai sus. Este de notorietate faptul că, în epoca regimului comunist, orice persoană care dorea să se stabilească într-o altă ţară, mai ales una ce nu aparţinea blocului comunist, era considerată un oponent al regimului, "evadarea" sa având valoare de dezaprobare a politicii comuniste. Deci pe cale de consecinţă, acea persoană se manifesta împotriva regimului comunist.

În aceeaşi ordine de idei, reclamantul opinează că este relevant faptul că, la momentul la care pârâtul nu a mai funcţionat în obiectivul pentru a cărui supraveghere a fost recrutat, mutându-se la Consiliul Judeţean al Pionierilor din Sibiu, Securitatea nu a renunţat la serviciile acestuia, ci doar a fost transferat în legătura ofiţerului ce deservea noul loc de muncă al acestuia.

De altfel, dosarul fond reţea nr. R 1826 (cota C.N.S.A.S.), al cărui titular este pârâtul, nu conţine nicio referire la motivul sau momentul închiderii acestuia.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Şi această condiţie este asigurată deoarece informaţiile furnizate au vizat îngrădirea următoarelor drepturi şi libertăţi fundamentale ale omului:

- dreptul la libera circulaţie prevăzut de art. 12 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi politice;
- dreptul la viaţă privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional

privind Drepturile Civile și politice.

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii în constatare ca fiind neîntemeiată.

În motivare, pârâtul a aratat că, ulterior finalizării Liceului de Marina din Orsova (1981), a fost admis la cursurile Facultății de Științe ale Naturii - Secția Matematică-Fizică din cadrul Universității Timișoara, studii finalizate 1985.

În aceeași perioadă, anterior începerii cursurilor universitare a fost încorporat în armată (cu termen redus) în cadrul Ministerului de Interne, urmând că după satisfacerea stagiului militar să reia activitatea universitară în cadrul Facultății de Științe ale Naturii - Secția Matematică-Fizică.

Ulterior, pârâtul a fost repartizat în cadrul Școlii Generale din localitatea Chipar, județul Sibiu, urmând a preda cursuri de matematică elevilor înscriși în clasele V-VIII din cadrul instituției de învățământ anterior menționate.

În paralel cu activitatea didactică și pedagogică, având în vedere situația materială precară a sa dar și a familiei sale, pârâtul desfășura și o serie de activități de tip comercial, care vizau în principal vânzarea-cumpărarea unor marfuri (cafea, țigări, etc.) care nu existau pe piața internă și care puteau fi procurate de la persoane care tranzitau fosta Republică Iugoslavia.

În cursul anului 1986 a fost abordat de către organele fostei Securități care, sub diverse prețuri i-au solicitat dezvoltarea unei colaborări în plan informațional cu privire la activitățile derulate în domeniul în care lucra. Pârâtul a refuzat colaborarea, însă organele de Securitate au insistat în această direcție, exercitând în acest sens serioase presiuni asupra sa și a familiei sale, concretizate fie în telefoane constante de amenințare a soției sale și părinților săi, fie în numeroase sicale la nivel profesional, toate în scopul de a-i schimba opinia în legătură cu dezvoltarea unei colaborări astfel cum i-a fost solicitat.

Amenințările și presiunea exercitată de organele fostei Securități au culminat în momentul în care acestea i-au comunicat faptul că au deplină cunoștință despre activitățile extraprofesionale desfășurate, iar în măsura în care nu va accepta propunerea acestora de colaborare, soția pârâtului va avea grav de suferit din punct de vedere personal, profesional dar și al libertății persoanei.

Având în vedere situația generată și fără a mai avea posibilitatea de a declina solicitarea acestora, pârâtul fost forțat în mod direct să semneze o declarație prin care era de acord cu solicitarea de furnizare a unor diverse informații din domeniul învățământului către organele Securității.

Presiunile au fost exercitate de către Securitate și după acest moment, ofițerii de Securitate amenințând permanent libertatea pârâtului și a soției sale în măsura în care nu va furniza informații pe care, de altfel, oricum nu le cunoștea.

În acest context, pârâtul s-a reîntâlnit cu o veche cunoștință a sa, respectiv M.A., caruia povestindu-i situația gravă în care se afla și totodată solicitându-i sprijinul în măsura în care are această posibilitate, s-a oferit să vină în ajutorul său sugerându-i să relateze diverse aspecte despre persoana acestuia, motivând că oricum are cazier și este urmărit de Securitate.

La presiunea organelor de Securitate, pârâtul a redactat nota informativă din data de 04.04.1987.

Toate cele consemnate în cuprinsul acesteia au fost cunoscute de către M.A. și prezentate acestuia anterior transmiterii către organele de Securitate, o mare parte din informațiile continute fiind dictate chiar de către acesta.

Parâtul susține că nu sunt îndeplinite cerințele textului de lege invocat de către reclamant în stabilirea calității sale de colaborator al Securității. Astfel:

(1) Informațiile furnizate nu au privit activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist

Astfel cum rezulta din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, dar și din situația de fapt prezentată anterior, niciuna dintre cele două informații transmise sub presiune nu îndeplinesc cerința legală, contrar celor susținute de către CNSAS în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

Cele două înscrisuri din dosarul fond rețea care au stat la baza promovării acțiunii introductive, respectiv nota informativă din data de 04.04.1987 și nota raport din data de 14.03.1989 nu contin nicio mențiune despre persoane care au avut o conduită potrivnică regimului comunist.

Informațiile furnizate despre M.A. erau deopotrivă cunoscute și puse la dispoziție chiar de către această persoană și, mai mult decât atât, cunoscute de către organele Securității ca urmare a condamnării suferite în trecut pentru tentativa la săvârșirea infracțiunii de trecere frauduloasă a frontierei.

(2) Informațiile furnizate nu au îngradit drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

Astfel, dreptul la liberă circulație prevăzut de art. 12 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice nu a fost restrâns, restricționat sau limitat în mod special pentru persoana lui M. A. și nici pentru o altă persoană ca urmare a mențiunilor înscrise în nota informativă din data de 04.04.1987.

De altfel, în România, în perioada anterioară anului 1989, dreptul la liberă circulație era restricționat pentru toți cetățenii țării, fără a exista vreo dovadă că în cauza urmare a acțiunilor pretins a fi întreprinse de subsemnatul pentru M.A. acest drept ar fi fost restricționat mai mult sau ca oricum ar fi suferit orice altă consecință de natură a-i încălca drepturile și libertățile fundamentale.

Oricum informațiile furnizate organelor fostei Securități nu puteau fi de natură a încălca drepturile și libertățile fundamentale, astfel cum acestea sunt individualizate în Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, de vreme ce au fost aduse la cunoștința persoanei a cărei vătămare se invocă în prezenta cauză.

Cu atât mai mult este nedovedită afirmația părții adverse privitoare la faptul că prin acțiunile parâtului a fost încălcat dreptul la viața privată persoanei anterior menționate, de vreme ce nici din dosarul fond rețea și nici dosarul cauzei nu rezulta în ce modalitate s-ar fi putut produce o astfel de încălcare.

Mai arată reclamantul că numărul informațiilor a fost extrem de redus în perioada analizată de către CNSAS (două informații în trei ani), iar informațiile furnizate au vizat persoane care își manifestau o apreciere pozitivă la adresa regimului comunist.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

Cu prilejul recrutării sale de către organele de securitate, pârâtul Dutu Ioan a scris un angajament olograf de colaborare cu „organele Ministerului de Interne în mod secret și conspirat sub acoperirea numelui, conspirativ *Mont-Blanc*.” (f. 28 dosar).

La data de 04.04.1987, pârâtul a furnizat Securității o notă informativă pe care a semnat-o cu numele conspirativ atribuit, mentionand urmatoarele: "Sursa informează următoarele: în luna februarie 1987, sursa s-a întâlnit cu numitul M. A./.../, în prezent muncitor la <Balanta>, domiciliat în Sibiu. În discuțiile purtate, acesta i-a spus sursei că intenționează să plece ilegal din țară, deși a mai fost condamnat o dată pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei. Afirmă, printre altele, că a făcut armata la grăniceri și cunoaște bine zona de frontieră și va reuși sigur."

Nota ofiterului de Securitate întocmită olograf pe înscrisul amintit anterior, menționează următoarele: "Nota se exploatează în original la Serv. II cpt. Nan ce deserveste informativ Balanta".

La data de 16.04.1987, ofiterul de Securitate Nan Vasile întocmește raportul cu propuneri de luare în supraveghere informativă a numitului M.A., "în vederea prevenirii trecerii frauduloase a frontierei, documentarii activității, precum și pentru identificarea altor persoane cu asemenea preocupări".

În acest sens, căpitanul Nan Vasile a propus „lucrarea numitului M.A. prin supraveghere informativă în cadrul dosarului de obiectiv nr. 30 Intr. Balanta Sibiu".

Ulterior, astfel cum rezulta din raportul întocmit la data de 08.08.1987 de același ofiter de Securitate (fila 49 dosar), "(...) s-a procedat la avertizarea numitului M.A. în prezenta factorilor de conducere și educaționali de la locul de muncă".

În cuprinsul aceluiași raport se mai arată că ca: "În discuțiile purtate, participanții au adoptat o poziție și o atitudine fermă de condamnare a intențiilor și preocupărilor numitului M.A., i-au fost explicate pericolozitatea unor astfel de intenții, cât și unde duce un mod de viață ca cel pe care l-a dus susnumitul până în prezent. Numitul M.A. și-a recunoscut intențiile, și-a regretat comportarea de până acum, luându-și angajamentul față de cei prezenți că pe viitor să aibă o comportare corespunzătoare să-și reconsidere atitudinea față de muncă și față de familie și s-a angajat să-și schimbe ideea de viață și să nu mai poarte discuții sau să aibă intenții pe direcția plecării ilegale din țară".

Instanța reține că potrivit art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 colaboratorul Securității este definit ca fiind „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denuntau activitățile și atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat ingradirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului".

Din conținutul înscrisurilor analizate, tribunalul apreciază că în cauză sunt întrunite cumulativ condițiile din textul art. 2 lit. b), pentru ca paratul să fie considerat colaborator al fostei Securități, în accepțiunea dată de legiuitor.

În ceea ce privește prima condiție, se constata că nota informativă furnizată de parat denunța activitățile și atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, cunoscut fiind că în epocă era considerată potrivnică sau ostilă regimului totalitar comunist intenția de a părăsi teritoriul României.

Nota informativă a pârâtului a fost de natură a aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei vizate, furnizarea acestor informații către organele de securitate expunând persoana în cauză, unor consecințe negative pentru ei, vizând îngrădirea următoarelor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, consacrate legislativ:

- Dreptul la liberă circulație, consacrat în art. 12 alin. 1 și 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, text potrivit căruia „1. Orice persoană care se află în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul de a circula acolo liber și de a-și alege liber reședința.

2. Orice persoană este liberă să părăsească orice țară, inclusiv propria sa țară”.

- Dreptul la viață privată, consacrat în art. 17 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, potrivit căruia „Nimeni nu va putea fi supus vreunor înmixțiuni arbitrare sau ilegale în viața particulară, în familia, domiciliul sau corespondența sa, nici în atingeri ilegale aduse onoarei și reputației sale”.

Apărățile pârâtului, formulate prin întâmpinare, nu sunt de natură a înlătura concluzia instanței în sensul celor arătate mai sus.

Pe de o parte, faptul constrangerii pârâtului de a furniza informații amintite în contextul în care acesta fusese descoperit că desfășoara activități ilicite de comerț, este irelevant din perspectiva reținerii calității de colaborator al Securității, astfel cum aceasta a fost definită în art. 2 lit. b din OUG 24/2008.

În acest sens, Curtea reține că potrivit tezei a II-a a articolului anterior menționat, se prevede în mod neechivoc ipoteza în care o persoană nu poate fi considerată colaborator al Securității, respectiv atunci când informațiile furnizate au fost cuprinse în declarațiile, procesele verbale de interogatoriu sau de confruntare date în timpul anchetei sau procesului pentru motive politice în cauza pentru care persoana a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată. (Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar.)

În speta, astfel cum s-a aratat, apărățile pârâtului vizează o situație deosebită de aceea reglementată în textul anterior citat. Mai mult, pârâtul învederează că amenințările vizau libertatea sa și a soției sale motivat de activitățile ilicite pe care aceștia doi le desfășurau, sancționabile din punct de vedere penal. Cu alte cuvinte, deși recunoaște că se făcea vinovat de săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală, paratul invocă în apărarea sa amenințarea

organelor de Securitate cu darea în vîlcag a acestora și, implicit, caracterul justificat al furnizării informațiilor. Un astfel de rationament nu doar că nu are vreo susținere legală, conform celor arătate mai sus, dar nu poate fi primit nici conform principiului de drept „nemo auditur propriam turpitudinem”.

Pe de altă parte, asertiunea pârâtului în sensul că informațiile date au fost concretizate doar în conținutul a două note, de asemenea nu poate fi primită, fiind irelevant din perspectiva OUG 24/2008 numărul notelor informative furnizate, ci calitatea acestora.

Astfel cum s-a reținut, informațiile furnizate de către parat ating calitatea cerută de lege, respectiv prin acestea se denuntau activitățile și atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și au vizat îngradirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Tot astfel, faptul aducerii la cunoștința persoanei vizate a furnizării informațiilor către Securitate, nu poate fundamenta concluzia pârâtului în sensul că nu a fost încălcată drepturile și libertățile persoanei, urmarea concretă, respectiv încălcarea dreptului la liberă circulație și la viața privată, producându-se exclusiv ca urmare a demersurilor Securității de „verificare” și „avertizare” a numitului A.M.

De altfel, astfel cum în mod întemeiat a susținut și reclamantul, nici nu era necesar ca furnizarea informațiilor să ducă la încălcarea drepturilor amintite, condiția impusă de lege fiind aceea a vizării încălcării drepturilor, aceasta presupunând ca informația să fie aptă să ducă cel puțin la imixțiuni ale Securității în viața privată a persoanei vizate. Or, din această perspectivă, astfel cum s-a arătat, în cauză a fost dispusă urmărirea persoanei denuntate și avertizarea acesteia.

În acest context, se reține că pârâtul a ales să furnizeze informațiile amintite pentru a nu suporta rigorile legii în privința propriilor fapte ilicite, acceptând în mod evident consecințele negative ce le-ar putea suferi persoana denuntată.

Nici susținerea potrivit cu care aspectele relatate de către pârât ar fi fost deja cunoscute de către organele Securității, nu poate fi primită, de vreme ce se referă la o nouă hotărâre a persoanei de a părăsi țara, iar nu la fapta de trecere ilegală a frontierei pentru care fusese sancționat anterior.

Pentru considerentele de fapt și de drept expuse, Curtea va admite acțiunea și va constata calitatea paratului de colaborator al Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea, privind pe reclamanta reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, sector 3, str. Matei Basarab nr.55-57, în contradictoriu cu pârâtul DUȚU IOAN, cu domiciliul în comuna Gura Râului nr.980, județul Sibiu.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 27.04.2010.

PREȘEDINTE,
PATRAȘ BIANCA LAURA

GREFIER,
SANDU IULIANA

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
ECOTIA *Adm.*
rezența copie fiind conformă
u originalul *43187/3/2011*
cestei instanțe
legalizează
Red.PBL GREFIER

S-a achitat chitanța la data de vouchering Nr. *Scut*
...
GREFIER ȘEF *Scut*

*Definitivă în Curtea de Apel București
Dec. cur. 2789/17.05.2011 în sus.
43187/3/2008 Jecf.*

0000578920032012